

штучного інтелекту та технологічної освіти Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: сучасні методи організації проєктної діяльності при навчанні робототехніки на уроках технологій.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

LYTUS Yevhenii – Applicant OS Master in Specialty 014 Secondary Education (Technology) Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University.

Scientific interests: modern methods of organizing project activities when teaching robotics in technology lessons.

RYABETS Sergiy – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of Computer Science, Programming, Artificial Intelligence and Technological Education Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University.

Scientific interests: modern methods of organizing project activities when teaching robotics in technology lessons.

Стаття надійшла до редакції 15.08.2025 р.

Стаття прийнята до друку 27.08.2025 р.

УДК 811.161.2:37.378.147

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-220-226-230

МИЛЬНИЧЕНКО Наталя –

старший викладач кафедри права та соціально-економічних відносин, Центральноукраїнського інституту розвитку людини
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-1145-3055>
e-mail: mylnichenkonatalia@gmail.com

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті досліджується методика викладання української мови за професійним спрямуванням у закладах вищої освіти, аналізуються традиційні та сучасні підходи до організації навчального процесу, визначаються проблеми та виклики, пов'язані з підготовкою студентів різних спеціальностей. Проблема полягає у забезпеченні ефективності формування професійної мовної компетентності студентів, що відповідає вимогам ринку праці та стандартам професійної освіти. Встановлено, що традиційні методи такі, як: лекційно-семінарська, практична та індивідуальна робота, зберігають актуальність, однак потребують адаптації до умов інтеграції інформаційно-комунікаційних технологій та дистанційного навчання, а також впровадження інтерактивних, симуляційних і гейміфікованих підходів, що підвищують мотивацію студентів, розвивають комунікативні навички та формують професійне мовлення. Узагальнено результати сучасних досліджень українських науковців, які свідчать про ефективність інноваційних технологій у мовній підготовці та необхідність системного підходу до організації навчального процесу з поєднанням традиційних і новітніх методів, використанням дистанційних платформ, інтерактивних вправ і тестових систем оцінювання. Мета статті – комплексно висвітлити існуючі методичні підходи, визначити напрям удосконалення та окреслити перспективи подальших наукових розвідок у сфері методики викладання української мови за професійним спрямуванням. Результати дослідження свідчать, що ефективна методика передбачає інтеграцію інформаційних технологій у навчальний процес, підвищення практичної спрямованості занять та активне застосування інтерактивних форм роботи, що сприяє формуванню мовної компетентності, професійних навичок комунікації та адаптації до сучасної професійної діяльності. Перспективи подальших розвідок пов'язані з розробленням дидактичних матеріалів, цифрових платформ і методичних рекомендацій для оптимізації навчального процесу та дослідження ефективності комбінованого використання традиційних і інноваційних методів у різних галузях підготовки студентів.

Ключові слова: українська мова, професійне спрямування, методика викладання, вища освіта, інтерактивні методи, дистанційне навчання, мовна компетентність, інформаційно-комунікаційні технології.

MYLNICHENKO Natalia –

Senior Lecturer, Department of Law and Socio-Economic Relations
Central Ukrainian Institute of Human Development
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-1145-3055>
e-mail: mylnichenkonatalia@gmail.com

METHODS OF TEACHING UKRAINIAN LANGUAGE FOR PROFESSIONAL PURPOSES IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

The article examines the methods of teaching Ukrainian language for professional purposes in higher education institutions, analyzes traditional and modern approaches to organizing the educational process, and identifies specific challenges related to the training of students in various fields. The problem consists in ensuring the effectiveness of developing students' professional language competence, which meets labor market requirements and standards of professional education. It has been established that traditional methods, including lecture-seminar, practical, and individual work, remain relevant, yet require adaptation to the integration of information and communication technologies and distance learning, as well as the introduction of interactive, simulation, and gamified approaches that enhance student motivation, develop communicative skills, and foster professional speech. The results of contemporary Ukrainian research indicate the effectiveness of innovative technologies in language training and highlight the necessity of a systematic approach that combines traditional and modern methods, utilizes distance learning platforms, interactive exercises, and assessment systems. The purpose of the article is to comprehensively present existing methodological approaches, identify directions for improvement, and outline prospects for further scientific exploration in the field of teaching Ukrainian language for professional purposes. The study concludes that effective methodology requires

integration of information technologies into the learning process, increasing the practical orientation of lessons, and active use of interactive teaching methods, which contribute to the development of language competence, professional communication skills, and adaptation to modern professional activity. Future research prospects involve the development of didactic materials, digital platforms, and methodological recommendations to optimize the educational process and examine the effectiveness of combining traditional and innovative methods across various student training programs.

Key words: *Ukrainian language, professional purpose, teaching methods, higher education, interactive methods, distance learning, language competence, information and communication technologies.*

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У процесі навчання здобувачів вищої освіти мовна підготовка, зорієнтована на майбутню професійну діяльність, посідає важливе місце, оскільки формує загальнокультурну та фахову компетентність. Українська мова за професійним спрямуванням (далі – УМПС) у закладах вищої освіти виконує функцію інструмента професійного спілкування, ділової взаємодії та забезпечення ефективної комунікації в колективі та поза ним. В умовах зростання вимог до якості професійної підготовки майбутніх професіоналів постає завдання розроблення і впровадження методики, здатної не тільки забезпечити оволодіння нормами сучасної літературної мови, а й навчити майбутніх фахівців застосовувати мовні засоби у різних видах професійної діяльності.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю поєднання лінгвістичної, комунікативної та прагматичної складових навчання, що потребує методичних рішень, адекватних сучасним освітнім реаліям, оскільки ринок праці висуває високі вимоги до володіння українською мовою в професійному контексті. Постійні зміни інформаційного середовища, розширення сфер ділової та публічної комунікації, інтеграція цифрових технологій у професійну взаємодію обумовлюють потребу в оновленні підходів до викладання дисципліни. Також традиційна лекційно-практична модель не завжди забезпечує формування необхідного рівня мовної компетентності, тому методика викладання української мови за професійним спрямуванням вимагає інтерактивних форм, ситуаційного моделювання, аналізу професійних текстів, виконання практико-орієнтованих завдань. Отже, дослідження питань методики викладання української мови в контексті професійної підготовки має не лише теоретичне, а й безпосереднє практичне значення для підвищення конкурентоспроможності випускників закладів вищої освіти та їхньої готовності до ефективної комунікації в умовах сучасного професійного середовища.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових джерел з теми дослідження свідчить про зростання інтересу до проблеми вдосконалення методики викладання української мови за професійним спрямуванням, що зумовлено потребою узгодження навчального процесу із запитамі суспільства, ринку праці та вимогами до фахівців. Дослідники відзначають, що традиційні репродуктивні моделі потребують модернізації, впровадження інноваційних підходів, цифрових технологій та інтерактивних методів. Сучасні розвідки зосереджені на інтеграції професійно орієнтованих завдань у мовну підготовку та адаптації навчального процесу до викликів цифрової епохи.

Серед ефективних інновацій дослідники виокремлюють гейміфікацію, яку І. В. Варнавська називає «ефективним дидактичним інструментом», що «сприяє формуванню конкурентоспроможних фахівців» [2, с. 22]. Л. Г. Удовіченко наголошує на перевагах «поєднання дистанційності та інтерактивності» [11, с. 214], що забезпечує гнучкість і персоналізацію навчання. С. А. Січкарь та І. А. Денисюк зупиняються на ІКТ, які створюють умови для моделювання професійних ситуацій, у яких формуються як мовні, так і соціально-психологічні компетенції [9, с. 63].

Методика УМПС, за І. Гуменюк, повинна базуватися на узгоджених цілях, змісті, методах і формах, адже лише цілісна система забезпечує ефективність [3, с. 28]. Н. М. Діденко, досліджуючи інструменти дистанційного навчання в методиці викладання УМПС вказує, що ефективність дистанційного навчання залежить від його методичної адаптації та поєднання з традиційними формами [5, с. 472], а в умовах воєнного часу потрібні нові стратегії, що поєднують гнучкість технологій та психологічну підтримку студентів.

Серед інноваційних технологій помітне місце займає симуляційне навчання. Н. В. Тільняк зазначає, що «моделювання професійних ситуацій дозволяє студентам відпрацювати комунікативні навички в умовах, наближених до реальності» [10]. О. В. Калініченко та співавтори зазначають, що воно сприяє розвитку навичок прийняття рішень і забезпечує міждисциплінарну інтеграцію [6, с. 188]. Ю. В. Поздрань, І. Є. Зозуля та Н. Л. Франчук виокремлюють як основні тенденції інтерактивності, міждисциплінарності і розвиток критичного мислення [7, с. 95].

Історичний та методологічний вимір досліджуваної проблеми представлений у працях багатьох вчених, зокрема В. В. Борисенка, який підкреслює роль сучасних освітніх технологій у підвищенні ефективності навчання [1, с. 89]. Дослідники також наголошують на потенціалі мережних технологій для розширення навчального середовища. О. Семенов розглядає методику як систему, що поєднує теорію та практику формування компетентності [8, с. 17].

Отже, аналіз останніх досліджень і публікацій демонструє, що методика викладання української мови за професійним спрямуванням нині оновлюється, з'являються нові дослідження у напрямі інтерактивності, гейміфікації, симуляційних технологій, дистанційних інструментів та міждисциплінарної інтеграції, що забезпечує її відповідність вимогам сучасної освіти.

Метою статті є дослідження методики викладання української мови за професійним спрямуванням у закладах вищої освіти, визначення ефективних традиційних та інноваційних методів навчання, аналіз їх впливу на формування

мовленнєвої та комунікативної компетентності студентів, а також визначення перспектив подальших наукових розвідок у напрямі удосконалення методики викладання української мови за професійним спрямуванням.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Традиційні методи викладання української мови за професійним спрямуванням у закладах вищої освіти протягом десятиліть формували мовну компетенцію студентів, концентруючи увагу на засвоєнні граматичних норм, стилістичних особливостей та фахової термінології; до таких методів належать лекція, робота з фаховим текстом, письмові вправи, переклад та аналіз мовних зразків. Лекція, спроектована як структурований виклад матеріалу з подальшим обговоренням, забезпечує формування системного розуміння мовних явищ, тоді як робота з професійними текстами дозволяє відпрацьовувати специфічну лексику та збагачувати словниковий запас у контексті майбутньої професійної діяльності. Письмові вправи й переклад спрямовані на закріплення граматичних правил та стилістичних норм, а аналіз мовних зразків забезпечує орієнтацію у професійно функціонуючих конструкціях.

Дослідження свідчать, що традиційні методи, хоча й забезпечують базове засвоєння мовного матеріалу, не завжди сприяють розвитку комунікативної компетентності у професійній сфері. Наприклад, С. А. Січкарь й А. І. Денисюк відзначають, що традиційні методи, орієнтовані на репродуктивне відтворення граматичних структур, обмежують активне застосування мови у професійних комунікаціях [9, с. 63], підкреслюючи необхідність інтеграції нових методик для забезпечення мовленнєвої діяльності. У лекціях, які поєднують аналіз текстів і письмові завдання, викладач формує мовленнєву практику через систематичне повторення граматичних конструкцій, що створює умови для послідовного розвитку мовної компетентності, хоча потребує модернізації шляхом інтеграції активних форм навчання.

Робота з фаховим текстом, що традиційно охоплює читання, коментування та письмовий аналіз, забезпечує засвоєння професійної лексики та стилістики, тоді як письмові вправи формують навички правильного оформлення ділових документів і текстів. Систематична робота зі словником термінів сприяє закріпленню мовного матеріалу та розвитку когнітивних навичок студентів, що підтверджує ефективність класичних підходів у підготовці фахівців, але й водночас окреслює їхні обмеження у сфері активного комунікативного використання мови.

Таким чином, традиційні методи – лекції, письмові вправи, робота з текстами – сформували основу мовної підготовки студентів, забезпечуючи засвоєння граматичних структур і термінології, проте їхня ефективність у розвитку професійної мовленнєвої компетентності є обмеженою, що зумовлює необхідність запровадження інноваційних підходів, інтерактивних методів і технологій, які дозволяють реалізувати комунікативну функцію навчання у професійному контексті.

Сучасні методики викладання УМПС у закладах вищої освіти орієнтовані на активізацію мовленнєвої діяльності студентів і включають інтерактивні технології, симуляційні вправи, гейміфікацію та дистанційні інструменти навчання. Інтерактивні методи, зокрема дискусії, круглі столи, рольові ігри, кейс-стаді та навчальні проекти, формують уміння аргументовано висловлюватися, працювати у команді та приймати рішення у професійних ситуаціях. Як зазначає І. Денис, Інтерактивні методи навчання застосовуються під час проведення тематичних занять, створення тимчасових творчих груп для виконання навчальних проектів чи індивідуально-дослідних завдань, формування портфоліо, організації дискусій та обговорень суперечливих питань у колективі. До таких методів також належить розробка освітніх ресурсів – курсів лекцій, тренінгових матеріалів, творчих, дипломних, аудіо- та відеоробіт тощо [4, с. 312]. Для розв'язання навчальних завдань викладач використовує низку інтерактивних форм роботи, зокрема кейс-технології, відеоконференції, «круглі столи», «мозкові штурми», дебати, фокус-групи, ділові та рольові ігри, групові дискусії й тренінги. До них належить і метод case-study – активний проблемно-ситуаційний аналіз, заснований на опрацюванні конкретних практичних ситуацій.

Інтерактивне та симуляційне навчання дозволяє імітувати реальні професійні процеси, надаючи студентам можливість опрацьовувати ситуації, що відповідають їхній майбутній діяльності, при цьому сприяючи розвитку мовленнєвих навичок та критичного мислення.

Гейміфікація виступає засобом мотивації та підвищення залученості студентів. І. В. Варнавська підкреслює, що гейміфікація «ґрунтується на поєднанні елементів гри з навчальною діяльністю, що сприяє підвищенню залученості студентів і розвитку їх комунікативних, професійних і критично-аналітичних навичок» [2, с. 23]. У контексті професійно спрямованого навчання гейміфікація інтегрується з традиційними методами, такими як письмові вправи та аналіз текстів, що призводить до ефективності засвоєння мовних норм.

Дистанційні та онлайн-технології стали важливим інструментом сучасної методики, особливо у зв'язку з трансформаціями освітнього процесу; дистанційні форми навчання, поєднані з інтерактивними платформами, розширюють можливості для практичного опрацювання професійних текстів та розвитку комунікативних умінь. Н. М. Діденко стверджує, що «інструменти дистанційного навчання значно оптимізують освітній процес, підвищують рівень активності студентів, сприяють формуванню мовного іміджу майбутнього фахівця» [5, с. 476], що підкреслює важливість їх інтеграції у навчальний процес.

Застосування нових технологій забезпечує синтез традиційних методів у системі навчання, де лекції та письмові вправи виконують функцію базової підготовки, а інтерактивні заняття формують мовленнєву активність, комунікативну компетентність. Такий комплексний підхід забезпечує гармонійне поєднання граматичних знань,

лексичних умінь і практичної комунікативної діяльності, необхідної у професійному середовищі.

Лекції та письмові вправи створюють базу, тоді як інтерактивні методи, рольові ігри, кейс-стаді, симуляції та гейміфікація підвищують мотивацію й розвивають критичне мислення. Дистанційні платформи забезпечують індивідуальний темп навчання. Комплексний підхід сприяє кращому засвоєнню лексики, аналізу професійних текстів і впевненому використанню мови в різних ситуаціях, а його результативність залежить від майстерності викладача та вміння адаптувати завдання до потреб студентів.

Серед практичних прийомів інтеграції методів – поєднання письмових вправ із симуляційними завданнями, використання кейсів та ролевих ігор для закріплення граматичних конструкцій, впровадження гейміфікованих тестів та онлайн-платформ для самоперевірки. Поєднання традиційних методів із сучасними технологіями сприяє підвищенню мотивації студентів і забезпечує ефективне засвоєння навчального матеріалу.

«Сьогодні склалися сприятливі умови для використання інноваційних технологій навчання (методи активного навчання, інтерактивні методи), оскільки вони значно поліпшують запам'ятовування матеріалу, сприяють його ідентифікації і цілеспрямованій практичній реалізації» [7, с. 95]. Застосування інтерактивних особистісно орієнтованих методів у вивченні української мови за професійним спрямуванням розвиває комунікативні вміння студентів у професійній та офіційно-діловій сферах, стимулює пізнавальний інтерес. Такі методи залучають до активної участі в комунікативних ситуаціях як повсякденного, так і професійного характеру, поглиблюючи знання та навички у практичній діяльності.

Отже, раціональне поєднання традиційних і сучасних методів сприяє формуванню професійної мовної компетентності, розвитку критичного мислення, комунікативних умінь і мотивації студентів. Такий підхід забезпечує засвоєння фахової лексики, граматичних і стилістичних норм, уміння працювати з професійними текстами та застосовувати мовні знання на практиці, підвищуючи якість підготовки в умовах сучасної освіти.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Проведене дослідження методики викладання української мови за професійним спрямуванням у закладах вищої освіти дозволяє зробити висновок, що найбільш ефективним є поєднання традиційних методів навчання з інноваційними технологіями, інтерактивними формами роботи та дистанційними платформами; що забезпечує комплексний розвиток мовленнєвої компетентності студентів, сприяє формуванню фахової лексики, підвищує комунікативну активність, критичне мислення та самостійність у професійній діяльності. Навчальний процес стає гнучким і адаптованим до індивідуальних потреб, що сприяє успішному опануванню професійних навичок і реалізації освітніх програм.

Перспективи подальших розвідок стосуються удосконалення методичних прийомів з ураху-

ванням різних груп студентів, розробки комплексних диференційованих навчальних стратегій, інтеграції новітніх цифрових та ігрових технологій у навчальний процес, а також оцінки їхнього впливу на формування професійної мовленнєвої компетентності. Розробка таких підходів дозволить підвищити ефективність підготовки фахівців та забезпечити більш глибоке і системне засвоєння професійної мови.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Борисенко В. В. Сучасні освітні технології навчання української мови у вищій школі. *Наукові записки НДІ ім. М. Гоголя. Психолого-педагогічні науки*. 2013. № 3. С. 88–91.
2. Варнавська І. В. Гейміфікація у викладанні української мови (за професійним спрямуванням) для економічних спеціальностей. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка*. 2025. № 23. С. 21–27.
3. Гуменюк І. М. Методична система навчання української мови за професійним спрямуванням: обґрунтування об'єктивності передумов експериментального дослідження. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. 2025. № 218. С. 27–31.
4. Денис І. Інтерактивні методи вивчення курсу «українська мова за професійним спрямуванням» для студентів НЛТУ України. «Мова – кордон національної безпеки»: збірник тез доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції, Львів, 21 лютого 2025 року. Львів : ЛДУ БЖД, 2025. С. 309–313.
5. Діденко Н. М. Інструменти дистанційного навчання в методиці викладання української мови за професійним спрямуванням. *The 12 th International scientific and practical conference "Modern research in world science"*. Lviv. 2023. P. 471–478.
6. Калініченко О. В., Скорбач Т. В., Половинко О. С. та ін. Симуляційне навчання на заняттях з «української мови (за професійним спрямуванням)». *Сучасні тенденції та перспективи розвитку вищої медичної (фармацевтичної) освіти в Україні: матеріали XXII Всеукр. наук.-практ. конф.* (Тернопіль, 22–23 трав. 2025 р.). Тернопіль : ТНМУ, 2025. С. 187–190.
7. Поздрань Ю. В., Зозуля І. Є., Франчук Н. Л. Сучасні тенденції в методиці викладання української мови за професійним спрямуванням. *Закарпатські філологічні студії*. Ужгород : Гельветика, 2020. Т. 1. Вип. 13. С. 94–98.
8. Семенов О. Методика викладання української мови у вищих навчальних закладах: навчальний посібник. Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2014. 220 с.
9. Січкач С. А., Денисюк І. А. Інформаційно-комунікаційні технології та методика викладання української мови за професійним спрямуванням. *Закарпатські філологічні студії* / редкол. : І. М. Зимомря (гол. ред.) та ін. Ужгород : Гельветика, 2021. Т. 1. Вип. 19. С. 61–66.
10. Тільняк Н. В. Інноваційні підходи у викладанні української мови за професійним спрямуванням. *Українська мова, культура та міжетнічна комунікація у глобалізованому світі*. URL: <https://scholar.googleusercontent.com/scholar?q=cache:zxUNZojaRS0J:scholar.google.com> (дата звернення: 14.08.2025).
11. Удовіченко Л. Г. Дистантність та інтерактивність у методиці викладання української мови (за професійним спрямуванням). *Лінгвістичні дослідження*. 2025. № 62. С. 213–224.

REFERENCES

1. Borysenko, V. V. (2013). Suchasni osvichni tekhnologii navchannia ukrainської mowy u vyshchii shkoli [Modern educational technologies for teaching the Ukrainian

language in higher education]. Naukovi zapysky NDI im. M. Hoholia. Psykholoho-pedahohichni nauky. №3. S. 88–91. [in Ukrainian]

2. Varnavska, I. V. (2025). Heimifikatsiia u vykladanni ukraïnskoi movy (za profesiïnym spriamuvanniam) dlia ekonomichnykh spetsialnostei [Gamification in teaching the Ukrainian language (for professional purposes) for economic specialties]. Tavriiskyi naukovyi visnyk. Serii: Ekonomika. №23. S. 21–27. [in Ukrainian]

3. Humeniuk, I. M. (2025). Metodychna systema navchannia ukraïnskoi movy za profesiïnym spriamuvanniam: obgruntuvannia obiektyvnosti peredumov eksperymentalnoho doslidzhennia [Methodological system of teaching the Ukrainian language for professional purposes: substantiation of the objectivity of the prerequisites for experimental research]. Naukovi zapysky. Serii: Pedahohichni nauky. №218. S. 27–31. [in Ukrainian]

4. Denys, I. (2025). Interaktyvni metody vyvchennia kursu «ukraïnska mova za profesiïnym spriamuvanniam» dlia studentiv NLTU Ukrainy [Interactive methods of studying the course “Ukrainian language for professional purposes” for students of NLTU of Ukraine]. In «Mova – kordon natsionalnoi bezpeky»: zbirnyk tez dopovidei Vseukraïnskoi naukovo-praktychnoi konferentsii. Lviv : LDU BZHD. Pp. 309–313. [in Ukrainian]

5. Didenko, N. M. (2023). Instrumenty dystantsiinoho navchannia v metodytsi vykladannia ukraïnskoi movy za profesiïnym spriamuvanniam [Distance learning tools in the methodology of teaching the Ukrainian language for professional purposes]. The 12th International scientific and practical conference “Modern research in world science”. Lviv. Pp. 471–478.

6. Kalinichenko, O. V., Skorbach, T. V., Polovynko, O. S. et al. (2025). Symuliatyine navchannia na zaniattiakh z «ukraïnskoi movy (za profesiïnym spriamuvanniam)» [Simulation training in classes on “Ukrainian language (for professional purposes)”]. In Suchasni tendentsii ta perspektyvy rozvytku vyshchoi medychnoi (farmatsevtichnoi) osvity v Ukraini: materialy KhKhII Vseukr. nauk.-prakt. konf. Ternopil : TNMU. Pp. 187–190. [in Ukrainian]

7. Pozdran, Yu. V., Zozulia, I. Ye., & Franchuk, N. L. (2020). Suchasni tendentsii v metodytsi vykladannia ukraïnskoi movy za profesiïnym spriamuvanniam [Modern trends in the methodology of teaching the Ukrainian language for professional purposes]. Zakarpatski filolohichni studii. T. 1. Vyp. 13. S. 94–98. [in Ukrainian]

8. Semenoh, O. (2014). Metodyka vykladannia ukraïnskoi movy u vyshchykh navchalnykh zakladakh:

navchalnyi posibnyk [Methodology of teaching the Ukrainian language in higher education institutions: a study guide]. Sumy : Vyd-vo SumDPU imeni A. S. Makarenka. 220 p. [in Ukrainian]

9. Sichkar, S. A., & Denysiuk, I. A. (2021). Informatsiino-komunikatsiini tekhnolohii ta metodyka vykladannia ukraïnskoi movy za profesiïnym spriamuvanniam [Information and communication technologies and the methodology of teaching the Ukrainian language for professional purposes]. Zakarpatski filolohichni studii. T. 1. Vyp. 19. S. 61–66. [in Ukrainian]

10. Tilniak, N. V. (2025). Innovatsiini pidkhody u vykladanni ukraïnskoi movy za profesiïnym spriamuvanniam [Innovative approaches to teaching the Ukrainian language for professional purposes]. Ukraïnska mova, kultura ta mizhetnichna komunikatsiia u hlobalizovanomu sviti. URL: <https://scholar.googleusercontent.com/scholar?q=cache:zxUNZojaRS0J:scholar.google.com> [in Ukrainian]

11. Udovichenko, L. H. (2025). Dystantnist ta interaktyvnist u metodytsi vykladannia ukraïnskoi movy (za profesiïnym spriamuvanniam) [Distance and interactivity in the methodology of teaching the Ukrainian language (for professional purposes)]. Linhvistychni doslidzhennia. №62. S. 213–224. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

МИЛЬНИЧЕНКО Наталя – старший викладач кафедри права та соціально-економічних відносин Центральноукраїнського інституту розвитку людини.

Наукові інтереси: методика викладання української мови за професійним спрямуванням, формування професійної мовної компетентності, інтерактивні методи навчання, інноваційні підходи до мовної підготовки, розвиток навичок професійного спілкування.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

MYLNICHENKO Natalia – Senior Lecturer, Department of Law and Socio-Economic Relations Central Ukrainian Institute of Human Development.

Scientific interests: methodology of teaching the Ukrainian language in a professional context, formation of professional language competence, interactive teaching methods, innovative approaches to language training, development of professional communication skills.

Стаття надійшла до редакції 17.08.2025 р.

Стаття прийнята до друку 29.08.2025 р.

УДК 378.177.22:614.84

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-220-230-234

МИРОНИУК Віталій –

здобувач кафедри освітніх наук

Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-4862-7424>

e-mail: vmironiuk@cuspu.edu.ua

ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДСНС ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Необхідним елементом сучасної вищої освіти стало впровадження в освітній процес інноваційних педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій, адекватних новій освітній парадигмі, яка орієнтована на розвиток активної особистості, що вільно орієнтується у світовому інформаційному просторі і використовує цей ресурс для саморозвитку.

У статті розкрито особливості використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у формуванні управлінської компетентності майбутніх фахівців ДСНС.

Встановлено, що формування управлінської компетентності майбутніх фахівців ДСНС є багатограним і складним процесом, що вимагає поєднання теоретичної підготовки, практичних навичок і психологічної готовності до дій у надзвичайних